

Smrad západní propagandy a konec loutkovodičů Bidena, Macrona, Scholtze, Fialy, Čaputové a dalších Aspeňáků. Všechno vychází, jak má - až je to k neuvěření

- editor007 | 8. dubna 2024

SVĚT: Před týdnem si tu pan domácí povzdechl, že se naše oficiální informační scéna nějak zadrhla a prakticky nic z toho, co nám předpovídala, tak nějak nevyšlo. Já ale nevidím důvod, abychom kvůli tomu propadali nějaké skepsi. Podle mě jde všechno jako po másle. Nevěříte?

O společnost a (geo)politiku jsem se začal nevědomky zajímat, když mi bylo jedenáct let. S Inturistem jsme totiž v roce 1984 podnikli dovolenou „za hranice všedních dnů“, kdy jsme se nejprve dostali autem přes Slovensko do Kyjeva a pak letecky až do tehdy velmi exotického Baku. Domů jsme si pak za poctivě vyšmelené rubly uschované v otcově ponožce přivezli radiomagnetofon. Žádný zázrak techniky to nebyl, ale rádio mělo spoustu vlnových rozsahů krátkých vln, dobrou citlivost a daly se na něm štvavé vysílačky Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy naladit tak, že bylo slovům rozumět i přes usilovnou snahu rušičky na nejbližším kopci.

Nějak mi to najednou nesedělo: závěry nevímkolikátého sjezdu KSČ se plní, pětiletý plán se překračuje, a přesto mi ta paní z rádia říká, že se máme v porovnání se Západem docela blbě. Katalog Neckermannu získaný od jednoho kamionáka z ČSAD to pak jenom potvrdil. A nešlo jen o značkové džíny, auta a elektroniku, nebo o přístup ke knížkám a LP deskám, ale i o telegrafní les v Severních Čechách, který jsem uviděl z vrcholu Milešovky. Města a vesnice v údolí se krčily pod pokličkou žlutošedé mlhy a dýchalo se v nich opravdu špatně.

Měla pravdu Hvězda nebo Hlas Ameriky? Rudé právo nebo Bild? A proč ti zkrachovalci a zaprodanci utíkali jen jedním směrem a k nám prakticky nikdo? (Na prominentního zbloudilce jménem Dean Reed si samozřejmě pamatuji).

Nůžky mezi propagandou a realitou byly doširoka otevřené. Fakt ti dědulové z UV KSČ vědí, co mají dělat? Vědí, kam vést republiku, když sami málem netrefí ani na záchod? Je tahle skvadra to nejlepší, co v zemi po osmašedesátém zůstalo? Čím dál, tím víc stejným projevům komunistů na UV už nevěřili ani sami komunisté o pár příček níž, o dělném lidu ani nemluvě. Dělalí jsme si z komančů prostě srandu. A soudruzi, kde máme my mladí nějakou budoucnost? Je jí Vasil Mohoryta, vždycky první u koryta? To jako vážně?

Tou dobou začal v Sojůzu úřadovat Gorbačov a na zkostnatělý sovětský politický systém se snažil naroubovat Glasnost a Perestrojku. Zdálo se, že zavál svěží vítr, padli si s Reaganem do oka a konečně to po letech nevraživosti a vzájemných provokací vypadalo, že aspoň všichni neskončíme v jaderném pekle.

Východní blok se k mému překvapení pár let nato rozsypal zevnitř. Jestli ta stále rostoucí disproporce mezi propagandou a realitou byla tou hlavní příčinou, že jsme pak radostně a s komunisty po boku demontovali socialismus (až jako jedni z posledních, když předtím nikdo nestřílel ani na Němce, ani na Poláky, ani na Maďary), no to si nejsem tak úplně jist. Ale dobré vodítko to bezesporu bylo.

Odnesl jsem s z toho ponaučení. Příliš zbyrokratizované systémy opravovat nejdou, byrokracie má totiž obrovskou sílu zašlapat jakýkoliv pokus o změnu. Kapři si dobrovolně rybník nevypustí. Platilo to v oněch dobách pro SSSR a platí to i dnes pro ještě mnohem byrokratičtější Eurouhni.

Počátkem devadesátých let jsem si jako čerstvý student VŠ myslel, že jsme na dobré cestě od propagandistických blábolů k racionální diskuzi, že se v národě Čechů, Moravanů a Slezanů probudí novodobí Baťové, Ringhoferové, Sodomkové, Janečkové a najdeme si postupně svoji cestičku zpět na výsluní, tak jako jsme to dokázali po rozpadu habsburské monarchie. Bohužel ta naše cesta opět vedla jen a pouze do nejbližší volné prdele, jen vlajka, pod kterou jsme tam vpochozovali, neměla ani hákový kříž, ani srp a kladivo. Měla hvězdičky. Napřed bílé, pak žluté.

Že se suneme nesprávným směrem, mi bylo jasné několik týdnů po našem nečekaném přijetí do NATO – spojenecké bombardéry po průletu naším vzdušným prostorem vybombardovaly bělehradské sídliště (2000 mrtvých), k tomu pár mostů, nemocnic, elektráren a vodáren. Co se to sakra děje? To si chartou OSN máme definitivně vytrít prdel? Takto se chová „obranná aliance“? Kdo je kde napadl? Nedávno vyhráli studenou válku, východní Evropu dostali víceméně darem a tímhle teď naši noví „spojenci“ sledují sakra co?

Srbsko – spojenec Ruska. Rusko je před krachem, Jelcin se na odpor nezmůže. Máme šanci. Madlenka dojedná zbytek. Uloupneme (nebo uloupíme?) Kosovo. Referendum netřeba. Brzy tam postavíme Camp Bondsteel pro sedm tisíc vojáků. Jo aha.

Historici se dodnes přou, zda Venca Flaška skutečně použil termín „humanitární bombardování“ nebo ne. Ale na výsledku to nic nemění. Zase jsem ucítil pekelný smrad propagandy. Nové. Silné. Západní. Podpořený mediálními agenturami, televizními štáby a hordou dobře placených (ne)ziskovek.

Ale i to bylo časem málo. O pouhé dva a půl roku později šla přímo před televizními kamerami k čertu i aritmetika pro žáky 1. třídy ZŠ a jen málokomu to přišlo přinejmenším podivné. Dejme si triviální početní úlohu: Do jednoho mrakodrapu narazí dopravní letadlo. Do druhého mrakodrapu pak druhé. Kolik budov spadne?

Pokud máte ponětí o konstrukci železobetonových výškových budov, budete se možná hádat, že nespadne ani jedna. Nepochybně vyhoří pár pater v místě nárazu od leteckého petroleje, jádrová konstrukce se nárazem lokálně pokroutí, vypadne několik řad oken a i nějaký ten nosník, ke zhroucení celé budovy však téměř jistě nedojde. Beton a ocel nehoří. Prdlačka. Všichni, kterým je dnes pětatřicet a víc, na vlastní oči viděli jak obě letadla postupně narážející do dvou věží WTC a ty jdou po pár hodinách kouře k zemi rychlostí volného pádu. Tisíce tun betonu a vzájemně provázaných ocelových prutů spodních pater nekladly žádný odpor. Na tom rozhodně není nic divného. Správná odpověď na početní úlohu proto zní: TŘI. Cože? $1 + 1 = 3$??? Ano, tak je to správně, nedlouho po zkáze dvojčat šla k zemi i leteckým útokem nijak nedotčená budova WTC 7. I to je na kamerách, přesvědčte se sami.

Tentokrát peklo propagandy zasmrdělo pořádně. Jak to vyřešíme, když do tří umí počítat i ti mentálně slabší? Vymlčíme to a lidi prostě časem zapomenou. V oficiální zprávě o útoku na WTC se proto o zkáze třetí budovy nic nedočtete. Když dáte onu početní úlohu lidem dnes, sotvakdo si už vzpomene, že tam ta třetí budova vůbec stála a že spadla bez zjevné příčiny. Asi jí bylo blbý zůstat tam tak samotinká.

Když už se prokazatelně dal okecat nebo vymlčet libovolný rozpor mezi propagandou a realitou, a to včetně fyzikálních zákonů, majitelé mediálních agentur (a jejich donátoři) získali prakticky nekonečné pole působnosti. Realita přestala být na překážku. Proto můžete světu ukázat fotky

teroristů převážně ze Saudské Arábie a pak zaútočit třeba na...třeba na Afghánistán. A pak pro změnu zaútočíte na Irák. Protože...no protože Saddám je bastard a takový bastard má určitě někde schované zbraně hromadného ničení. A pak na Kaddáfího, který chce prodávat světu ropu za místní měnu(!). Ne, to se říkat nesmí, takže? Takže spáchal genocidu, to zní líp. A na toho krvavého řezníka Asada ze Sýrie brzy taky dojde!

Vše bylo rázem dovoleno. Stačilo obyvatele v co největším počtu zemí řádně děsit nebezpečím terorismu, nebo že je povraždí šílený diktátor, lhostejno zda z Arábie, Afriky či Ruska, nebo medializovat smrtelný vir, na který ti dobrodinci našťestí rychle vynaleznou vakcínu. Nepochybně bezpečnou a účinnou. Nepochybně.

Nemá smysl zde vypočítávat, kolik lží bylo v zájmu propagandy toho či onoho záměru vypuštěno v posledních letech do veřejného prostoru a jestli třeba v aktuální mediální kauze „Speciální vojenské operace na Ukrajině“ víc lže moskevský Gosudar nebo jeho protivník. (Ne, ten senilní strejda Joe tím protivníkem opravdu není). Putin se v rozhovoru s Tuckerem Carlsonem vyjádřil jasně – zaprvé: jiné národy nejsou našimi nepřáteli, těmi jsou vládnoucí elity v některých z nich. Zadruhé: momentálně není na straně kolektivního Západu (zkr. „KoZa“) s kým jednat. Chybí partner k jednání. Byla to jen lež na kameru? Zelenskij si jednání s Rusy dokonce zakázal zákonem, kdyby měl přeci jen slabou chvíli.

Každá válka jednou skončí, většinou mírovým ujednáním, v krajním případě kapitulací poraženého. Jednání ovšem může trvat roky. Třeba válka ve Vietnamu oficiálně skončila v dubnu 1975, přičemž první diplomatické styky válčících stran započaly už v roce 1968 a i československá rozvědka tomu tehdy napomohla, byť v utajení. A tak dokud své mentální nastavení KoZa v nejbližší době nezmění, zemře nebo bude vyřazeno z boje = zmrzačeno asi tisíc Ukrajinců denně, jak tvrdí Rusové. Ukrajinci hlásí, že denně zabíjejí minimálně stejný počet Rusů, což mi při aktuální palebné převaze Rusů 3:1 až 7:1 na různých úsecích fronty poněkud neseď. Zase ta pitomá matematika, k čertu s ní! Zvítězíme matematické navzdory!

A i kdyby náhodou ne, tak alespoň fikaně nepřiznáme porážku a potichu obrátíme list. Ze dne na den vyrobíme jinou globální katastrofu. Všimli jste si, jak moskevský Gosudar ze dne na den ukončil kovidovou pandemii? Neměli bychom mu ex-post udělit Nobelovu cenu v oboru medicíny?

Už vám došlo, co mají výše zmíněné epizody: rozpad východního bloku, válka v Jugoslávii, pád dvojčat WTC, covid a válka na Ukrajině společného? Z propagandistického hlediska je to stále stejná operace s jasně definovaným cílem: vyvolat v lidech strach. Řekneme vám, čeho se máte bát a pak vám nabídneme řešení. Váš strach nám umožňuje vás ovládat. A proč se manipulace a vyvolávání strachu v posledních letech stupňuje? Protože manipulátoři mají také strach – strach, že nad samostatně uvažujícími lidmi postupně ztratí kontrolu.

A zde se můj pohled odchyluje od deziluze pana domácího:

Komunisti u nás skončili proto, že rozpor mezi přáním a realitou byl natolik velký, že to ta jejich (na dnešní poměry primitivní) propaganda už nedokázala zamaskovat. Přepínaná struna praskla a ústavou daná vedoucí úloha KSČ skončila na smetišti dějin. Nic není na věčné časy a nakonec je vždycky všechno trochu jinak.

A stejně nakonec skončí i ti, co dnes ovládají Bidena, Macrona, Scholtze, Fialu, Čaputovou a další prověřené Aspeňáky. Zatím zkouší, co všechno si necháme líbit. Před čtyřmi lety na nás zkoušeli dokonce domácí vězení, děti nesměly do škol, do práce jsme mohli pouze s propustkou a lidi v panelácích si půjčovali psy, aby si mohli vyjít ven na cigárko a poklábosit se sousedy. Babičky a dědouškové to ale odnesli nejvíc, v ústavech sociální péče totiž umírali tou nejhorší smrtí: smrtí o

samotě.

Strach a manipulace dočasně zvítězily nad lidskostí. Dobře nám tak. Pro docela dost lidí to ale byl zlomový okamžik, když se pravda začala pomalinku drát na světlo a oni pochopili, že se stali obětí podvodu a manipulace. A to je zásadní věc, i když se za to třeba vnitřně stydí a veřejně to nikdy nepřiznají. A je přitom jedno, jestli se za pár let nakonec skutečně podaří za podvod a zločinné spolčení odsoudit Fauciho nebo Bourlu s Leyenovou. Už to nebude prakticky nikoho zajímat.

Stejně tak je úplně jedno, jakou manipulaci a propagandu si přečteme dnes a jakou proti nám rozjedou zítra. Pandemickou smlouvu WHO následovanou útokem viru X? Plnohodnotnou válku s Ruskem nebo s Čínou?

Ale vůbec není jedno, jestli jim pak z vyděšení zase skočíme na špek. V tom je ta naděje. Ne v tom, že se svět nějakým zázrakem nebo příchodem nějakého mesiáše změní, přestane se válčit a lidi do veřejného prostoru přestanou lhát. Nepřestanou, obojí se totiž vyplácí, lži i války. Pro začátek úplně postačí, když každý z nás vědomě odmítne každou další lež a manipulaci, kterou odhalí. Válka? Ne, děkuji, nezúčastním se jí ani mentálně, ani fyzicky, klidně mi nadávejte do Chcimírů. Nová mRNA vakcína s nouzovým užitím? Ne, děkuji, vakcínu prosím buď klasickou anebo žádnou. Boj proti CO₂ a klimatické změně? Ne, děkuji, prosím doplňte si základní vzdělání: kapitolou o složení atmosféry počínaje, přes fotosyntézu rostlin a hodnoty CO₂ v historii Země až třeba po nezbytnost tohoto plynu při transportu kyslíku do tkání všech suchozemských zvířat včetně lidí.

Pokaždé tím vznikne prostor pro změnu vědomí, byť malinký. A ty prostory se mohou začít spojovat a změnu na lokální či národní úrovni pak bude možné uskutečnit, propagandě navzdory. Přemýšlejme o tom.

AUTOR: HandyMan

[ZDROJ](#)